

Artikulu hau Berria egunkariko [ekonomia zirkularrari buruzko Eztabaida Gelan](#) argitaratu zen

Ekonomiak ez du funtzionatzen, eta modu askotara sentitzen dugu hau gure gorputzetan. Denbora falta dugu harremanak ongi lantzeko. Ezin ditugu gure inguruko pertsonak ondo zaindu, edo beste pertsonen esplotazioa beharrezkoa da gehien behar dutenen zaintza bermatzeko, beste aldera begiratzen dugu noski. Aisialdi askatzailea proposatzen digute, baina horrek ez du gure bizitza bizigarriago egiten.

Krisi konplexuen aurrean paralisia edo sumisioa izaten da jendartearen orokortzen diren joeretako bat, baina zorionez, mobilizatorako, kontzientzia hartze kolektiborako eta aldaketa estrukturalak gauzatzeko gogoia pizteko arrazoia ere izaten da. Bide horretan kokatzen dut ekonomia zirkularra bezalako proposamena hartzen ari den indar berritua.

Definizioz, ekoizpen prozesuetan materialen sarrera nahiz erabili gabeko hondakinak murriztea helburu duen estrategia da, gaur egungo kontsumo eredu linealaren aurrean, materialen fluxuen itxiera efizientea proposatzen duen eredu ekonomiko jasangarria. Baina joera dugu pentsatzekoa soluzio teknologikoek konpondu ditzaketela arazo estrukturalak, eta ez, eredu krisi baten aurrean, proposamenak politikoa izan behar du.

Horregatik, ekonomia zirkularrak proposatzen dituen estrategia teknikoei gehitu beharko diegu ikuspegi soziala, feminista, kolektiboa. Ekonomia eredu eta praktika eraldatzaileak proposatzen ditugunean, ziklo zirkularren ideia txertatua izan beharko dute, benetan eraldatzaile izateko asmorik badute, eta hori gure jardunaren egunerokoan erakutsi, hondakinen gutxitzea, harreman ekonomikoak tokiratzea, eta baliabide materialen erabilera efizientea gure estrategietara eramanez.

Ekonomia Sozial Eraldatzailean jarduten dugun enpresa, eragile eta kooperatibek rol garrantzitsua daukagu ekonomia zirkularraren politizazioan eta praktikan jartzean. Banaketa kate motzetan oinarritutako elikadura sistemak sustatzean, software libreko tresnak garatzean, eredu produktibo iraunkorrek sustatzen dituzten kooperatiba industrialekin saretzen garenean, edo gure lurraldeetan bizitzeko beharrak asetzeko proiektu komunitario berriak sustatzean, ekonomia zirkularra lurreratzen ari gara, eguneroko praktika bihurtzen, modu iraunkorrean, eta ez merkatuaren azken apetaren barnean.

Klima larrialdian gaude, eta horrek gauzak aldatzeko aukerak sortzen ditu, baina oportunisten bazkaleku ere izaten da, eta ekonomia zirkularraren kasuan iraunkortasunarekin ikustekorik ez duten helburuetarako erabiltzen da. Izan ere badago pentsatzen duenik hondakinen errausketan oinarritutako baliabide materialen kudeaketa zirkularra dela. Ekonomia eta etorkizuna hitzak lapurtu zizkiguten bezala, ekonomia zirkular kontzeptua edonork erabiltzen du, eta diskurtso faltsuak balio du batzuentzat erroko eztabaida estaltzeko: ekonomia zertarako? Kapital metaketa prozesu efizienteagoak egiteko, edo bizitzaren iraunkortasuna eta herritarren beharrak asetzeko. Hor bi aukerak, ez bateragarriak.

Abizenetan kateatzen bagara ere, ekonomia bizitzaren zerbitzura jartzea da herritarren erroka, zirkularra, iraunkorra, eraldatzailea, soziala, solidarioa bizigarria, borobildua izan dadin, bizitza bizigarriak denontzat izango badira.

Irudia: Inductiveload – Own drawing, Inkscape 0.45, Jabetza Publikoa,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1935853>